

Sygn. akt I CNP 10/22

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w B.
z dnia 11 marca 2020 r., sygn. akt II Ca (...),
w sprawie z powództwa D. M.
przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej
Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego w B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 stycznia 2022 r.

1. odrzuca skargę

2. zasądza od skarżącego D. M. na rzecz Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego w B. kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset) tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 marca 2020 r. Sąd Okręgowy w B. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 26 czerwca 2019 r. w ten sposób, że oddalił powództwo D. M. przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego w B.

Powód D. M. zaskarżył wyrok skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia i wniósł o stwierdzenie niezgodności tego wyroku z prawem. Zarzucił naruszenie art. 664 i art. 77 § 2 k.c. oraz art. 378 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁻⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać m.in. wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Wymaganie to nie jest spełnione, jeżeli skarżący bez przeprowadzenia analizy prawnej w zakresie możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych ogranicza tę część skargi np. do stwierdzenia, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje skarga kasacyjna (por. postanowienia z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 17, z dnia 13 grudnia 2005 r., I CNP 28/05, nie publ., z dnia 16 grudnia 2005 r., I CNP 37/05, nie publ., z dnia 16 grudnia 2005 r., I CNP 32/05, nie publ., z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 1/06, nie publ.).

Wniesiona skarga nie spełnia wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt. 5 k.p.c. Ograniczono się w niej tylko do stwierdzenia, że jest to "pierwsza skarga w niniejszej sprawie skierowana przeciwko zapadłemu rozstrzygnięciu oraz, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych zwyczajnych środków prawnych nie było i nie jest możliwe za wyjątkiem nadzwyczajnego środka zaskarżenia, tzw. skargi nadzwyczajnej, która do tej pory nie była składana". Skarżący nie wykazał zatem, że nie było dopuszczalne skorzystanie z innych środków prawnych służących wzruszaniu orzeczeń sądowych.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia niezawierająca wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia nie było i nie jest możliwe (art. 424⁻⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.), podlega odrzuceniu *a limine* i z tego względu orzeczono, jak w sentencji (art. 424⁻⁸ § 1 k.p.c.). Orzeczenie o kosztach postępowania skargowego znajduje uwzględnienie w treści art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 424⁻¹² k.p.c.

